

મીં સપેનસરના છતરીના
નવા બહુનનો ગરખો.

૩૬૮૮

બનાવનાર.

શોરાબલ હોરમજલ ચીકનછાપનાર.

દેકાણું-મુ'બધ ખેતવારી અગીઆરી માહોસો, ઘેર નં ૨૦.

મુ'બધ.

રાયબ પ્રીટીંગ પ્રેસમા છાપીછે.

ઈં સં ૧૮૮૯.

કોમત ફકત ૪) આના રૂં

મીઠ સપેનસરના છતરીના નવા

બલુનનો ગરબો.

૩૬૮૮

બનાવનાર.

શોરાબજી હોરમજી ચીકનછાપનાર.

ઠેકાણું—મુંબઈ ખેતવારી અગીઆરી માહોલો, ઘેર નં. ૨૦.

મુંબઈ.

ધી રાએલ છાપાખાનામાં છાપીછે.

૪૦ સ૦ ૧૮૮૯.

કીમત ફક્ત ૪) આના. ૩૦ ૦૧

આ ચોપડી સંને ૧૮૬૭ ના ૨૫) માં કાચ્છેદા પરમાણે
રેશતર કરીછે,—એના બનાવનારના હોઠમ
શીનાએ બીજાએ છાપવી નહીં.

મી૦ સપેનસરના છતરીના બલુનનો નવો ગરબો.

વાંચનારી બાઈઓ એ ગરબાની રાહ—દાદારજી વરશોની મેગ
પાણી પીવાને—એ લધને ગાવું * જાંઠાં હાવા (જે) હાથની
નોશાની છે—તાંડાંથી બોલ લંબાન કુલકી શુધી લેઈ ગાવું*.

ભલે આવોરે રઘ્યેત લોક—બલુન નોવાને*
ન ભુલશો તમાશગીર લોક—પરેલમે આવોને* મુંબઈ
શેહરમે પોકાર ચાલેએ—બલુન મોહોતું ઉદાએરે*
છાપખાનાવાલા નુધશ પેપર છાપે—બલુનની તારીફ
કેવાએરે* (જે) ઘેરે ઘેર શઉને હિંડખોલો વેહેએ—
છતરીનો બલુન દેખાએ—બલુન નોવાને* ભલે આ-
વોરે રઘ્યેત લોક—બલુન નોવાને* સને૧૮) શોને
નેવીઆશી કહીએ—અંગરેજી વરશ બોલાએરે *
તારીખરફ) માંને જાનેવારી—સનીવારને દાહારે ઉદા-
એરે* (જે) ગવરનરના અંગમે બલુન ઉડશે—નવો
છતરીનો કેહેવાએ—બલુન નોવાને* ન ભુલશો ત-
માશગીર લોક—પરેલમે આવોને * શપારશ કરીને
જગા લોક માંગે—કોઈ કોઈને અંગલે કેવાએરે * કેવી
તહરાથી તેને આજુજી કરે—સનીવારને દાહારે અવા-
એરે* (જે) સહવારથી લોકે ચાલવાને માંદીડાં—

પરેલમે એકતાં થાએ—મહુન નોવાને * ભલે આ-
 વોરે રથએત લોક—મહુન નોવાને * નેમ નેમ દા-
 હારે અહરતો જાએ—તેમ તેમ લોકથી અવાએરે*
 ગવરનરના બાગ પારે લોકોની વારી—તાંહાં ઘણા
 એકતા ખોલાએરે* (૧૪) લાગ શ્રવેતો દેવાલ કુંદાવી
 —બાગમે દાખલ થાએ—મહુન નોવાને* ન લુલશે
 તમાશગીર લોક—પરેલમે આવોરે રથએત લોક—મહુ
 ન નોવાને* આવેઉ—પરેલમા કેહેવાએરે* તીકીત વ
 ગર પાસ થોરા થઆ—અગાઉથી ખોલાએરે* (૧૫)
 લાગે વગે જગો તેને મલે—ખુરશીપર ખેશાએ—
 મહુન નોવાને* ભહલે આવોરે રથએત લોક—મહુ
 ન નોવાને* ખેથકની અંદર ખુરશીએ ગાઠવી—
 તન હજાર પાણસો ગણાએરે* ખે તન રૂપીઆની
 ખુરશીએ કીધી—પોણી ઉપર ભહરાએરે * (૧૬)
 એાછે માંગે તેનો રૂપીયો પરે—તરકે ઉભા રેહેવાએ
 —મહુન નોવાને * ન લુલશે તમાશગીર લોક—
 પરેલમે આવોરે * અંદર ખેઠકનો શરતો ગેરાવો—
 અરધા માઈલનો દેખાએરે * બાહર ઉભા રેહેવાનો
 શરતો ગેરાવો—પોણા માઈલનો ખોલાએરે* (૧૭) વચે
 વચમે મહુનનો દખો તેમાં ગીઆશ ભરાહએ—મ
 હુન નોવાને * ભહલે આવોરે રથએત લોક—મહુ
 ન નોવાને* (૧૮) વાગેથી કામ શરૂ કીધું—મહુનમે
 ગીઆશ ભરાએરે * આશતે આશતે ગીઆશ તેમાં

મરાઝી—ગુંબજ નટલો દેખાઝીરે * (જી) બે
હરી વાગેનો વખત થઝી—તેકરા નવો કેવાઝી—
બલુન નોવાને * ન લુલશે તમાશગીર લોક—પરેલ
મે આવાને * તંન તંન રૂપીઆની ખુરશીઝી
કીધી—તાંહાં વાવતાઝી દેખાઝીરે * રંગ બે રંગી
વાવતા દાતેઆં—રશતાની માફક કેવાઝીરે * (જી)
બબે રૂપીઝી ખુરશીઝી લીધી—તરકે છતરી હાધી
બેશાઝી—બલુન નોવાને * ભહલે આવોરે રઘઝીત
લોક—બલુન નોવાને * આહે કાફીને સોદા લેમલીક
—ફટકમે કમલા ખોર વેચાઝીરે * આઈસ કીરીમને
કેક મકરૂમ—રકાખીમે સલેસો દેખાઝીરે * (જી)
મોંગુ સોગુ લઈને અપાવે—બચાં ખુશી થાઝી—બ
લુન નોવાને * ન લુલશે તમાશગીર લોક—પરેલમે
આવાને * જાંગલા મડમ ચુરોપીઆંન લેડીઝી નમ્હા
લા માંડવમે જાઝીરે * આઈસ કીરીમે રાજબરી
સરખત—બરાંદીન પાણી પીવાઝીરે * (જી) અમ
પેલ બીર પોટર વાઈન—જે ગમે તે લેવાઝીરે—બલુન
નોવાને * ભહલે આવોરે રઘઝીત લોક—બલુન
નોવાને * આહારે તરફલુ લોક ફરતું ઉલુ—પરેલમાં
આહાર કેવાઝીરે * કઈ આઝી નાકેથી પેલે નાકે—
લાલ બાગ સુધી ખોલાઝીરે * (જી) ઠંઠમાર લોક
ગહલુ ભહરાયું—રશતો નહી દેખાઝી—બલુન નો
વાને * ન લુલશે તમાશગીર લોક—પરેલમે આવાને

* કોઈને મારે કોઈને છાપરે—કોઈની અગાશાથી દેખા
 ઝિરે * રશતે ઉભા રહેવાનો નહીં થાગ લાગે—ઝાડ
 પર ચહરી લોક નાઝિરે * (૧૬) દોઢી વેંગણાઝિ
 બાહાડ પર લટકે—તેમ લોકોને દેખાઝિ—બલુન નો
 વાને * બલે આવોરે રઘઝિત લોક—બલુન નોવાને
 * ન કરે ખોદાઝિને હેથે તુતી પરે—હાડકાંને પાશ
 રા ભંજાઝિરે * તમાશગીર લોકો ઝિ પરમાણુ નાઝિ
 —શઉને અમળ થાઝિરે * (૧૭) નમ નમ વખત
 થાતો જાઝિ—તેમ તેમ લોકથી અવાઝિ—બલુન નો
 વાને * ન ભુલશો તમાશગીર લોક—પરેલમે આવાને
 * બખે દરવાજે દુકાંનો માંડી—તાહાં તીકીતો વેચા
 ઝિરે * તંન તંન રૂપીઆ બખે રૂપીઆ—રૂપીઆનો
 પોકાર થાઝિરે * (૧૮) પાંચ શાત જણાવો તીકીતો
 વેચે—ગમે તાંહાંથી લેવાઝિ—બલુન નોવાને * ભહલે
 આવોરે રઘઝિત લોક—બલુન નોવાને * તીકીત લ
 ધને અંદર આવે—પાંચ શાતના તોલા ખોલાઝિરે *
 રૂપીઆની તીકીતપર લોક તુતી પરે—આઠ દશની
 સાથે લેવાઝિરે * (૧૯) છ શાત વરશનુ છોકરૂ સાથે
 લાવે—તેનોઝી રૂપીઆ અપાઝિ—બલુન નોવાને *
 ન ભુલશો તમાશગીર લોક—પરેલમે આવાને * રૂપી
 આની તીકીતના નંબરો વાંચીઆ—ચહરતાં પર
 ચહરતા દેખાઝિરે * તંન હજાર તનશો ઝિકાણુ
 વાંચીઆ—પાછલથી ઘણાલોક અવાઝિરે * (૨૦) બં

રૂપીઆની બેને ખુરશીઓ લીધી—તરકામે ચેહેરા કર
 માએ—ખલુન નોવાને * ભહુલે આવોરે રથએત
 લોક—ખલુન નોવાને * નમ નમ દાહારો ઉતરતો
 જાએ—તેમ તેમ લોકથી અવાએરે * જાંગલા મદમ
 ચુરોપીઆંન લેડી—તેથી રૂપીઆમે કેહેવાએરે *
 (૧૪) તોલાને તોલા આવા લાગા—ગવરનરના આગ
 માં ખોલાએ—ખલુન નોવાને * ન લુલશે તમામગીર
 લોક—પરેલમે આવોને * એવી તાહરાથી લોક ઘણું
 આવે—આગમે ભીર નહી દેખાએરે * જળરી જગો
 એ આગની—ખીછ કેથી નહી કેહેવાએરે * (૧૫)
 ખુલી જગો હવા પવાણી—ગમે તાંહાં શરાએ—ખ
 લુન નોવાને * ભહુલે આવોરે રથએત લોક—ખલુન
 નોવાને * નાલાં નાલાં ખલુન ખે તન ઉડારેઆં—
 લોકોના દોકા ઉંચાં થાએરે * નમ નમ ખલુન ઉંચે
 જાએ—તેમ તેમ નાહાણું દેખાએરે * (૧૬) પતંગ
 સરખું ઉંચે દેખાએ—પછી ગુમ થઈ જાએ—ખલુન
 નોવાને * ન લુલશે તમાશગીર લોક—પરેલમે આ
 વોને * તન ચાર વાગેનો વખત થએ—ખલુન જળ
 રૂં ભરાએરે * ચુરોપીઆંન શોલજરો શરદ દરશના
 —કનેશતેખલ નેવા આરખાએરે * (૧૭) તે લોક
 ખલુનની દારી ધીલી કરે—તેમ તેમ મોહોતું થાએ
 —ખલુન નોવાને * ભહુલે આવોરે રથએત લોક—
 ખલુન નોવાને * કઈ પાંચ પાંચ વખતના ખલુન ઉદે

આ—મુંબઈ શેહરમાં ખોલાઝ્મિરે * પાંચ પાંચ બહુન
કોણ ઉઠારીઆ—તેની ગાંતરી થાઝ્મિરે * (૬૬) સને
૧૮)શોને તેપનમે ઉઠેઝ્મો—મીશતર કાઠતનો કેવાઝ્મિ
—બહુન નોવાને * ન લુલશો તમાસગીર લોક—પરે
લમે આવોને * લાખો માણસ નોવાને ચાલેઆં— તે
ભોંપખલે ખોલાઝ્મિરે * ભોંઝખલેની કાલેજમાં ઉઠે
ઝ્મો ખાલી બહુન દેખાઝ્મિરે * (૬૭) શઉના પધશા
થગાવી લીધા—ઝેમ લોકોથો કેહેવાઝ્મિ—બહુન નો
વાને * ભહુલે આવોરે રધઝ્મિત લોક—બહુન નોવાને
* ફરી મનસુખો તેને ઉડવાનો કીધો—મફત શઉ લો
ક નાઝ્મિરે * બીજી વાર કઈ પોતે ઉઠેઝ્મો—સરતને
ખંગલે ખોલાઝ્મિરે * (૬૮) શાહારા ચાર પોણા પાંચે
બહુન ઉઠેઝ્મો—પોતે હવાપર જાઝ્મિ—બહુન નોવાને
* ન લુલશો તમાસગીર લોક—પરેલમે આવવાને *
મીશતર કાઠતનો બહુન ઉઠેઝ્મો—તમાસગીરનો પોકા
થાઝ્મિરે * શુરજ નમતાં ઝેથે પરેઝ્મો—માલખમી ૬
રીઝ્મિ કેહેવાઝ્મિરે * (૬૯) લવજી રેમજી ધશતીમર
આવી—શુરતમે હંકરાઈ જાઝ્મિ—બહુન નોવાને *
ભલે આવોરે રધઝ્મિત લોક—બહુ નોવાને * મીશતર
કાઠતને મદદ કીધી—શુરતમે લઈતેને જાઝ્મિરે *
મુંબઈ શેહરમે પોકાર ચાલેઝ્મો—કાઈક કેથો ગુમ
કેહેવાઝ્મિરે * (૭૦) સરકારી ખોટ મઘવા ફરતાં રાખે
આં—શહવાર શુધીના ખોલાઝ્મિ—બહુન નોવાને * ન

લુલ્લશે તમાશગીર લોક—પરેલમે આવાને * ચાર
 પાંચ દાહારે ખખરો આવી—શુરતમે કાઢટ કેહેવાએ
 * તીજ વારનો અલ્પન ઉદ્યો—લાલ આગમે ખોલા
 એરે* (૧૬) શને ૧૮) શોને શીતાતેરમે ઉદ્યો—દાક
 તર લીનનો ગનાએ—અલ્પન જોવાને * લહલે આવો
 રે રઘએત લોક—અલ્પન જોવાને* તેનેખી લોકો જોવા
 ને ચાલેઆ—થથમાર લોકો ખોલાએરે* શાહારા ચા
 ર પોણા પાંચે અલ્પન ઉદ્યો—ઉચે હવાપર જાએરે
 * (૧૭) રાતને વખતે હેથે પરીએ. ઊરનમાં કેહેવાએ
 —અલ્પન જોવાને * ન લુલશે તમાશગીર લોક—પરે
 લમે આવાને* ચોથી વખતનો અલ્પન ઉદ્યો—ગવર
 નરના આગમાં ખોલાએરે* મીશતર સપેનશરનો અલ્પ
 ન ઉદ્યો—પરેલમો કેહેવાએરે* (૧૮) શો ને
 નેવીઆશીમાં ઉદ્યો—શરકારી આગમે ખોલાએ
 અલ્પન જોવાને* લહલે આવોરે રઘએત લોક—અલ્પન
 જોવાને* તારીખ ૨૬) મી ને જાનેવારી—શનીવારની
 શાંહાંજ કેહેવાએરે * પાએ ધુનીથી લોક ગળુ ખેયુ—
 તરામવે ખીચા ખીચ ભરાએરે * (૧૯) એકની પાસે
 એક જણ ખેશે—તરામવે ખીચા ખીચ લહરાએ
 અલ્પન જોવાને* ન લુલશે તમાશગીર લોક—પરેલમે
 આવાને* કોઈ આગલ કોઈ પાછલ ઉભારીએ—તરામવે
 જખરી ભરાએરે* પીરીનશની વખતે લોક ગળુ આયુ
 —એથી પોણુ ખોલાએરે * (૨૦) તરામવેની ગારી

લપરથી ધસી-ગોરો ભોખમાઈ જાએ-બલુન નોવાને
 * ભલે આવોરે રધએત લોક-બલુન નોવાને * આલમ
 લોકની ભીર જબરી થાઈ-આકાશની થારીખી જલા
 એરે * જાત પરજાતની નારી અબલાઓ-પરેલમે ગની
 દેખાએરે * (૧૬) નારી લોકોને શું આપરે કહીએ-
 ભીરમે ફજેતી ધની થાએ-બલુન નોવાને * ન લુલ
 શો તમાશગીર લોક-પરેલમે આવવાને * જાંગલા
 મડમ યુરોપીઆન લેડીઓ-ઉતરીને ચાલી જાએરે
 * ગારી ગોહોરાની ભીર રશતે જબરી-લોકથી
 આગલ વહી જવાએરે * (૧૭) ચો તરફ લોક ગનુ
 ઉભુ રહીઉ-આજુનો રશતો નહી દેખાએ-બલુન
 નોવાને * ભલે આવોરે રધએત લોક-બલુન નોવા
 ને * કાંહાં આપરે જધએ ને કાંહાં જવાએ-
 કાંહાં રશતો લુલી જાએરે * આપ દીકરાઓ લુલા
 પરે-કોઈની નારી ખચા ખોલાએરે * (૧૮)
 જુનો રશતો મેહુમ જવાનો-તાંહાંથી લોકો પાએ-
 બલુન નોવાને * ન લુલશો તમાશગીર લોક-પરેલ
 મે આવવાને * લાખ દોહોર લાખ માણસની ગીરદી
 ઓ થાઈ-આશરે ખીહીતા કેહેવાએરે * ગેરે ગેરના
 મોહોલાના રશતા-નવરા નવરા દેખાએરે * (૧૯)
 ન કરે ખોદાએ પીંદરા ઉલતે-શોધીઓ શીયાઈ નહી
 કેવાએ-બલુન નોવાને * ભલે આવોરે રધએત લોક
 —બલુન નોવાને * ચાર શાહારા ચારનો વખત

થઓ—તોખી અલુન નહી ઉઠાએરે * અલુન ગનો
 મોહતો થઓ—દુલતો હાથી દેખાએરે * (૬) ખે
 હાથી નટલો અલુન થઓ—ઉડવાની તથઆરી થાએ
 —અલુન નોવાને * ન ભુલશે તમાશગીર લોક—
 પરેલમે આવાને * લોકની તીકીતના રૂપીઆ થઆ
 —આશરે પંદર હજાર ખોલાએરે * પારશી હીરાજી
 રૂશતમજી તે—મેહતાના કેહેવાએરે * (૭) તેવન
 પોતે વેલાતથી આવેઆ—હેને સાથે લવાએ—અલુન
 નોવાને * ભલે આવોરે રઈએત લોક—અલુન નોવા
 ને * હીરાજી પારશી મેનીજમે રહેઆ—એ અલુનની
 કેહેવાએરે * શઉમે આગેવાન એ પારશી દેખાએ—
 લોકથી ભાગીઆ ખોલાએરે * (૮) ઉડતી વખતે તે
 પારશીને—શેકીન આપી પોતે જાએ—અલુન નોવાને
 * ન ભુલશે તમાશગીર લોક—પરેલમે આવાને *
 પોણા પાંચને શાલ મીનીતે—એ અલુન ઉઠી જાએરે
 * જાહાડ નટલો ઉંચે ઉઠેઆ—લોકને ખેડેલો દેખા
 એરે * (૯) લાલ રોમાલથી લોકને શલામ કરે—
 અંઝરેજી વાળું વજરાએ—અલુન નોવાને * ભહલે
 આવોરે રઈએત લોક—અલુન નોવાને * હાથમાથી
 રૂમાલ નાખી દીધો—તોપીથી શલામ થાએરે * હવા
 ઉપર આશરે ગોઆ—શતરશો ફુટ ખોલાએરે *
 (૧૦) કોણ નોખું કોણ ગણીયું—કેટલો ઉંચો કેહે
 વાએ—અલુન નોવાને * ન ભુલશે તમાશગીર લોક

—પરેલમે આવાને * અલુનના મોહરાએ દારી એકે
 ખાંધતે—શો પાનશોના નંબર—અંધાએરે * (૧૬)
 નેટલો અલુન ઉંચે જાએ—તેતલી દારીખી કેહવાએ
 —અલુન નોવાને * ભલે આવોરે રઘએત લોક—અ
 લુન નોવાને * હેથેની દારી અધી ખાલી થાએ—
 તારે ઉંચેનો માપ ગણાએરે * છતરીની ઉપર ગોલાંટ
 ખાધી—જલદી છતરી પકરાએરે * (૧૭) છતરી પક
 રીને એથે ઉતરે—ખાલી અલુન ઉદી જાએ—
 અલુન નોવાને * ન લુલશો તમાશગીર લોક—પરેલમે
 આવાને * મેહુમના દાદરે ઉભા રહેલા લોક—તેનેખી
 અલુન દેખાએરે * લાંબેથી લોકે ગણનાએ નાચું—
 ફરલા શુધીના ખોલાએરે * (૧૮) ખીજા ખીજા લોકે
 મીલમાથી નાચું—ખાલી દખો કેહવાએ—અલુન
 નોવાને * ભલે આવોરે રઘએત લોક—અલુન નોવા
 ને * આશતે આશતે પોતે એથે ઉતરે—નજદીકની
 વારીમે કેહવાએરે * બાઈ સાકરબઈ પીતીના કહી
 એ—જણાવરની ધશપીતાલ ખોલાએરે * (૧૯) તે
 જગાપર પોતે પરેએ—જાહાડ સાથે છતરી લટકાએ
 —અલુન નોવાને * ન લુલશો તમાશગીર લોક—પરે
 લમે આવાને * કુટકો મારી પોતે એથે પરેએ—દાર
 તોને હાંફતો જાએરે * ખેઠકમે કઈ દારતો આવી—
 ખુરશીપર ઉભો થાએરે * (૨૦) ઉપકાર માની શહી
 લોકને કહીઉ—લાશાન શહી થાએ—અલુન નો

વાને*ભલે આવોરે રંધ્યેત લોક—બસુન નોવાને *
 સરકાર તેને રજા પાછી આપે—શનીવારે પાછો ઉદા
 એરે * શશતી તીકીત એાછા ભાવે—અરધો ભાવ
 લેવાએરે * (૬૬) એવી તહરાથી ભાશાન કીધા—
 શઉને નમીને શલામ થાએ—બસુન નોવાને * ન લુ
 લશે તમાશગીર લોક—પરેલમે આવોરે * અંગરેજ
 વાળું તાંહાં હાઝર હવું—ગોરી આમરીનું કેહેવા
 એરે * મધુર આવોરે વાળું તે વાગે—અંગરેજ ગા
 એલા ગાએરે * (૬૭) આઠ દશ મીનીટમાં શશકુશ
 થયું—શઉ ગેરે ગેરે જાએ—બસુન નોવાને * ભહુલે
 આવોરે રંધ્યેતલોક—બસુન નોવાને* રશતામાં કંઈ
 ગીરદીએા ગહુની—લોકના શોર પોકાર થાએરે *
 કોઈની પાગરી કોઈના નેરા—પગમેથી નીકલી જાએ
 રે * (૬૮) ખોરે માથે ઉગારે પગે—નાશીપાશ કેવો
 થાએ—બસુન નોવાને * ન લુલશે તમાશગીર લોક
 —પરેલમે આવોરે *લોકને પગેપગે પાગરીએા ચાલે
 —પગના નેરાખી કેહેવાએરે * હઈ તાંહાંથી પાગ
 રીએા દોરે—પાછી ઉડીને પાછલ જાએરે * (૬૯)
 ગરીબ આપલાનો છુટકો થાએ—ઉગારે પગે કેવાએ
 —બસુન નોવાને * ભહુલે આવોરે રંધ્યેતલોક—
 બસુન નોવાને*ગવરનરના આગમેથી આહાર લોક પ
 રેઆ—રશતામે ભીરો દેખાએરે*આખો રશતો કીરી
 માર ભરાએા—આગલ નહી કંઈ ચલાએરે * (૭૦)

પાલીશના શીપાઈએ ગાહના રાખેલા—છુટા છવાઆ
 દેખાએ—મહુન નોવાને * ન ભુલશે તમાશગીર લોક
 —પરેલમે આવાને * ગારી ગોહારાની ભીર ગાહની
 જાગરી—ચોમેર રશતાં ધંકાએરે * એથીભી વધુ
 ચોમેર રશતે—કેટલીએ ગારીએ અણાએરે * (જી)
 મોદાજાણકે એટલી બધી ગારીએ—મુંબઈમાં કાંહાં
 રખાએ—મહુન નોવાને * ભલે આવોરે રઈએત લોક
 —મહુન નોવાને * આગની ગારીના ફરવાજ શુધી
 —ખીચા ખીચ ગારીએ દેખાએરે * લોકને જાવાની
 ઉતાવલ લાગી—ગોહારાના પેટ એથેથી જાએરે *
 (જી) કોઈતો ગોહારાનું પુછરે ઉંચુ પકરે—તેમાથી
 પાશ થાએ—મહુન નોવાને * ન ભુલશે તમાશગીર
 લોક—પરેલમે આવાને * જી આઈ પીની રેલવે આવી
 —ફરવાજા બંધ દેખાએરે * હજારો માણસ તાંહાં
 ગેરાઈ રહેઆ—જાગરી ભીર કેહેવાએરે * (જી)
 ખોરડીના ખોર જાણ એથે પરે—લોકના માથાપર
 જીલાએ—મહુન નોવાને * ભહલે આવોરે રઈએત
 લોક—મહુન નોવાને * હજારો માણસ ઉભા—રઆ
 ભચરા કચરીએ થાએરે * રમુજી લોકને રમુજ લાગી
 —છુટા ખાસરા રેંકાએરે * (જી) ખરોદા રેલપર લોકો
 જાવા—રશતો નહી તેને પાએ—મહુન નોવાને *
 ન ભુલશે તમાશગીર લોક—પરેલમે આવાને * જી આઈ
 પી નો ફરવાજા ઉંમરે—તેટલી ગરી લોક જાએરે *

શાત મીનીટમાં પાછો ધંકાએ—પાછા માણસો ગેહું
 રાએરે * (જી) માણસની ભીરમે ગારી ઉંધી પરી
 —ભરેલી કેહેવાએ—બહુન નોવાને * ભહુલે આવો
 રે રધએત લોક—બહુન નોવાને * શારા ભાએગ
 ખેશનાર લોકના—ધજા નહી ગહની થાએરે * પાંચ વાગે
 નુ લોક ગેરાધ ઉભું—નવનો અમલ કેવાએરે * (જી)
 આશા મેલીને લોક ઉભા રહેઆ—રાતના ધેરમાં અ
 વાએ—બહુન નોવાને * ન ભુલશે તમાશગીર લોક
 —પરેલમે આવોને * ગેરમાં છોકરા બચા વાત ગહની
 નાએ—કેઆરે બાવાથી અવાએરે * આગની ગા
 રીમે લોકો ભરાઆ—જાણે બકરાને મેંદરા બોલા
 એરે * (જી) એકપર એક ગના તુતી પરે—ધોલ
 છકરો ખાએ—બહુન નોવાને * ભહુલે આવોરે રધ
 એત લોક—બહુન નોવાને * ધકા મુકીએ લોક પાશ
 થાએ—ધસતેશન આખું ભરાએરે * ઉપરા શાપરી
 પલમે ગારીએ આવે—ખીચા ખીચ પાછા ભરાએરે *
 (જી) ને ને ધસતેશને ગારી ઉભી રીએ—તાંહાં થથ
 માર લોકો દેખાએ—બહુન નોવાને * ન ભુલસો
 તમાશગીર લોક—પરેલમે આવોને * આગનો ગારી
 મે અંધાડું લાગે—દીવો નહી દેખાએરે * ભચરા
 કચરીએ લોક ઉભા રીએ—એક એકપર પરી જા
 એરે * (જી) ખીરી પીવાને લોક કાંદી સલગાવે—
 તેતલો ઉજાશ દેખાએ—બહુન નોવાને * ભહુલે

આવોરે રઈએત લોક—બહુન નોવાને * અક્ષત
જીખતા ગરાંત રોક આવે—ગારીએ પોણી ખાલી
થાએરે * એ તન દરવાને તીકીતો લીએ—માણસ
ની ભીર ખાલી કેહેવાએરે * (૧૬) ગેર આગલ
આવાને ગારી નાઈએ—વીકતોરીઆ સોધી નહી
દેખાએ—બહુન નોવાને * ન લુલશે તમાશગીર
લોક—બહુન નોવાને * પુલની આગલ ચાલીને
આવીએ—તાંહાંતરામવે દેખાએરે * પલવારમાં તેખી
ભરાએને—શીતી વાગી દોરી જાએરે * (૧૭) આવ
તી ગારીની વાત ગહની નાએ—તે અરધે રશતે
થી ભરાએ—બહુન નોવાને * ભહુલે આવોરે રઈ
એત લોક—બહુન નોવાને * નીરાશ થઈને ચાલી
લોક જાએ—પોત પોતાના ગેર કેહેવાએરે * શાહારા
નવ દશનો અમલ થએ—શહી સમાધાન થાએરે *
(૧૮) ખાઈ પીને લોક ગેરમાં શુતા—અગીઆર
વાગી જાએ—બહુન નોવાને * ન લુલશે તમાશગીર
લોક—પરેલમે આવોરે * પાંચમી વખતનો લોકે
બહુન નોઆ—પાછો મુંબઈમાં કેવાએરે * તારીખ
નવમી ફેબ્રવારી—શનીવારે પાછો ઉદાએરે * (૧૯)
સશતા ભાવ સશતી તીકીત—આછા ભાવ લેવાએ—
બહુન નોવાને * ભલે આવોરે રઈએત લોક—બહુન
નોવાને * રશતે મોહોલે ગારીમે વાજા વાગે—
માણસોની દોરા દોરી થાએરે * એક એક હેનખીલો

શઉને આપે—માણસની શખી દેખાએ * (૧૪)
 પાંચ હજાર કુટ હવે ઉનચે ઉડશે—પાછો તે જગાપર
 આવએ—બલુન નોવાને * ન ભુલશે તમાશગીર
 લોક—પરેલમે આવને * પાછા લોકો હુશીઆર
 થઆ—શનીવારને હહાડે જવાએ * એક શનીવાર
 ગીએને બીજા શનીવાર આવએ—લોકની તથઆરી
 થાએ * (૧૫) લોકે નવ દશ વાગેથી ચાલવા માં
 હડી—પરેલમે કેહેવાએ—બલુન નોવાને * ભહલે
 આવોરે રધએત લોક—બલુન નોવાને * ચોતરફથી
 લોક ઘનું આવેડી—શગવર રશતામે દેખાએ * જગે
 દગે પોલીશના શીપાઇએ—કનેશતેબલ થારે થાર
 કેહેવાએ * (૧૬) આપે રશતે લોક ચાલી જાએ—
 ભીર કેથે નહી થાએ—બલુન નોવાને * ન ભુલશે
 તમાશગીર લોક—પરેલમે આવને * ગારીમાં ખેશીને
 તમાશગીરો આવે—દરવાજા આગલ ખાલી થાએ
 * અશતરી પુરસો ચાલીને જાએ—બીજી ગમ ખાલી
 ગારી રખાએ * (૧૭) મેહુમના રશતાપર ગારી
 ઉભી રાખે—હારબન લેનો કેહેવાએ—બલુન નોવાને
 * ભલે આવોરે રધએત લોક—બલુન નોવાને * ગો
 રા પ્રેરવીને ગારી ઉભી રાખે—રશતો મેહુમનો ભર
 એ * (૧૮) રેંકરા ખતારા નહી નજર આવે—અ
 ગાઉથી કેથે છારાએ—બલુન નોવાને * ન ભુલશે
 તમાશગીર લોક—પરેલમે આવને * ખાહારના ખેત

રમે મેલો ભરાએ—તમ લોકને દેખાએરે * ચકદોલ
 પાર નામે હીચ લોક ખાએ—જાણે ધરેવનો મેલો
 ભરાએરે * (૬૬) તમાશગીર લોકને રમુજ લાગી—
 તેઓ હીચ ખાવા જાએ—બલુન જોવાને * ભલે આ
 વોરે રદ્યેત લોક—બલુન જોવાને * અધારે વરણ
 ની રદ્યેત આવી—ભીર કેથે નહી દેખા એરે * આ
 એ વખતની નારી લોક આવી—તેઆશુદે જોઈને જા
 એરે * (૬૭) આગલથી પોલીશે ચોકસાઈ રાખી—જુ
 માતો નહી થાએ—બલુન જોવાને * ન લુલશે તમા
 શગીર લોક—પરેલમે આવાને * ખાગની અંદર
 દાખલ થાવા—વેચાતી તીકીત લેવાએરે * તન તન
 રૂપીઆ બખે રૂપીઆ—રૂપીઆની તીકીત લેવાએરે
 * (૬૮) અરધાની તીકીત દરવાને આપે—તેજ ગરી
 શારી નખાએ—બલુન જોવાને * ભલે આવોરે
 રદ્યેત લોક—બલુન જોવાને * બખે તન તન રૂપી
 આની તીકીત—તને ખુરશી આપાએરે * એક રૂપી
 આની જેને તીકીત લીધી—તેથી બાંકપર ખેસાએરે
 * (૬૯) અરધાની તીકીતને બાહાર ઉભા રાખેઆ
 —પામેર ફરતાં દેખાએ—બલુન જોવાને * ન લુલ
 શો તમાશગીર લોક—પરેલમે આવાને * બખે જણા
 રીયામરાશ લીએ—યુરોપીઆન જાંગલા દેખાએરે
 * હાઈ તાંડાંથી સાંચાઓ ઉચકે—ફરતા બધેથી લેવા
 એરે * (૭૦) ખાદાએ જાણે શાના લેવાએ—માણ

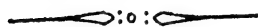
મનાકે બલુનના ખોલાએ—બલુન નોવાને * ભલે આવો
 રે રધએત લોક—બલુન નોવાને * ચાર પોણા પાંચ
 નો અમલ થયો—તોળી બલુન નહી ઉદાએરે *
 બલુન આંખુ તથ્યાર થયું—એક માર નેટલો દેખા
 એરે * (૧૪) બલુન ઉપર અંગરેજી નામ—ખેઉ બા
 જીએ લખાએ—બલુન નોવાને * ન ભુલશો તમાશ
 ગીર લોક—પરેલમે આવોને * લાલ અખેરથી મોહો
 તા મોહોતા હરફ—અંગરેજીમાં લખાએરે * એમ
 પરેશ આશ ધનદીઆ નામ લખેલુ—એ બલુનનું
 કેહેવાએરે * (૧૫) જામર બલુન તથ્યાર થયું—
 એક રાખશ હુભેલો દેખાએ—બલુન નોવાને * ભલે
 આવોરે રધએત લોક—બલુન નોવાને * શેલર લોકો
 વાહાનપરથી આવેઆ—પરેલમે કેવાએરે * ગવરનર
 ના બાગમે ઉતરી પરેઆ—ઉભા નહી રેહેવાએરે *
 (૧૬) ઉભું રેહેવાને નહી પરવરીયું—જાહાર પર અ
 હરીને ખેશાએ—બલુન નોવાને * ન ભુલશો તમાશ
 ગીર લોક—બલુન નોવાને * બીજા બીજા લોક ગાહ
 ના જાહાડપર અહરેઆ—આંખાના કેહેવાએરે *
 દુરથી લોકોને કેહેવા લાગે—વાંદરા શરખા દેખાએરે
 * (૧૭) જાંગલા મડની નજર તેપર પડે—ખલ ખલ
 હશવાનું થાએ—બલુન નોવાને * ભલે આવોરે રધ
 એત લોક—બલુન નોવાને * શાંહાને થ) ને ચાર
 મીનીટ થાઈ—તાહારે બલુન ઉદાએરે * પાંચ હજારને

૨ચીશ કુટ ઉઠ્યો—હવું તેથી બોલાયેરે * (૬૪)
 છતરી પકરીને હેથે ઉતરે—આરો નીકરી જાયે—
 બહુન નોવાને * ન બુલશે તમાશગીર લોક—પરેલ
 મે આવાને * આરો રશતો તેને લીધો—શીવરી તરફ
 નો કેહવાયેરે * બાબુલકરના બંગલા પાશે પરેયો
 —શીવરીની હીલ બોલાયેરે * (૬૫) ખેઠકમે લોકે
 વાત ઘણી નોઈ—કેઆરે પાછો આવ્યે—બહુન નો
 વાને * ભલે આવોરે રઘયેત લોક—બહુન નોવાને *
 વીશ પચીશ મીનીટમાં પાછો આવ્યો—ખુશીના પો
 કાર થાયેરે * બાહારના માણુશ અંદર ધરી આવે
 —અંદરના બાહાર નીકલી જાયેરે * (૬૬) ત
 માશગીર લોકે તેને નોયો—હુરીઓનો પોકાર
 થાયે—બહુન નોવાને * ન બુલશે તમાશગીર લોક—
 પરેલમે આવવાને * બાગમેથી લોકે ચાલવા માંડ્યું—
 આરે તરફ નીકલી જાયેરે * શીપાઈ શપરાની મેનીજ
 શારી—રશતામાં ભીર નહી દેખાયેરે * (૬૭)
 લાંબે લાંબે લોકની ગારી ઉભોરઘ—તાંડાંવેર ચાલીને
 જાયે—બહુન નોવાને * ભલે આવોરે રઘયેત લોક
 —બહુન નોવાને * જી આઈ પીની રેલવે આવી—
 તાંડાંથી ઝરોદા રેલ કેહવાયેરે * ઉપરાશાપરી ગારી
 યો ભરાયે—શગવરે લોકો જાયેરે * (૬૮) ધશતે
 શન ધશતેશને ગારી ઉભી રાખે—કોઈથી ઉતરી કોઈથી
 બેસાયે—બહુન નોવાને * ન બુલશે તમાશગીર

લોક—પરેલમે આવાને * તરામવે ગારીની મેનીજ
 શારી—નહી બુમાતો કેથે થાએરે * આઠ નવ વાગે
 ખલાશ થયું શઉ શમાધાન કેવાએરે * (૧૬) છાપગર
 શોરાબજીએ ગરબો નોરીઓ—નવો બહુનનો ખોલા
 એ—બહુન નોવાને * બીલે આવોરે રઘએત લોક—
 બહુન નોવાને *



ગરબા તથા ગીત ગવરાવનારી સ્ત્રીઓને ખ ખ ર.



વાચનારી બાઈઓ ને કોઈ હુમોને લગનશરમામાં તથા બીજા સરઘવસરે ગરબા તથા ગીતો ગાવા તે-રશે તો હુમારી કીના રૂપીઆ આઘ્યે પરમાણુ છે તેની વીગત :—

આતશનુ ગીત હુમારા બધરા સાથે ગાવાના રૂ. ૧૦) પડશે. એ આતશનુ ગીત બપોરના એક કલાકે માંડીયું હોય તો રાતના આઠ કલાકે પુરૂ થાઝ્યે છે, તે સાથે બીજા બીજા ગરબા તથા ગીતો ગાતા રાતના અગીઆર બાર કલાક થાઝ્યે છે. નરશાહી મેહિતાના મોશારાનો ગરબો હુમારા માણસ સાથે ગાવાના રૂ. ૧૫) પડશે. એ ગરબો શાંડાંજના ચાર કલાકે સરૂં કીધો હોય તો રાતના અગીઆર બાર કલાકે પુરો થાઝ્યે છે. નરશાહી મેહિતાનો આખો ગરબો તેની હુંડી સાથે ગવરાવશે તો હુમારા માણસ સાથે રૂ. ૨૦) પડશે, તેઆરે પકો નરશાહી મેહિતાનો ગરબો કેહેવાશે. દાદાર હોરમજદનો ગરબો હુમારા માણસ સાથે ગવરાવશે તો રૂ. ૧૨) પડશે. એ ગરબો

ગાવાને ચાલુ રાતના દશ અગીઆર કલાક થાએછે ગો
 થીઅંદ રાખનો ગરબો હુમારા માણસ શાથે ગાવાના
 રૂ. ૧૦) પરે છે. એથી રાતના અગીઆર બાર વાગશે
 માહારાણી વીકતોરીઆની જીબીલીનો આખો ગરબો
 ગવરાવશે તો હુમારા માણસ શાથે રૂ. ૧૦) પરે છે.
 એથી રાતના ૧૧) ૧૨) વાગશે. બીજી—પાછલી
 રાતના શહુવેનાના ગીતો ગાવાને માટે તેરે તો ગાયણ
 શાથે ૬) માણસના રૂ.૩) પડશે. એવતરોગે માણસનો
 બંદોબસત કરવો હોય અથવા આછા બધરા કરવા
 હોય તો આછો ભાવ પડશે. માટે હુમેને મલીને બંદો
 બસત કરવો. જો કોઈ હુમેને એખલાને તેરશેતો
 અને તેના માનશ હોશેતો હુમારા ફીના રૂ.૫) પરશે.

લા. શોરાબજી હોરમજજી ચીકનછાપનાર
 ઠેકાણું—ખેતવારી અગીઆરી મોહોલામાં પુછી-
 આથી માલુમ પરશે.



જાહેર ખખર.

પારશી સ્ત્રી ગરબા તથા લગ્ન શરામાં બેઠાબેઠા

ગાવાના ગીતોનો સંગ્રહ.

ચોપડી ૧) લી.

ઐ ચોપડીની હાલમાં થોડીજ નકલો બાકી છે..
જેમાં પારશીઓમાં શરૂ અવશરે ગાવાના શરૂવેનાના
ગીતો, વનઘીના ગીતો, મોશારાના ગીતો, હુઝનનીના
ગીતો, નવ જોતના ગીતો વગેરે આતશનુ મોહાનુ
ગીત તથા નરશાહી મેહોતો ગોપીચંદ રાજનો ગરબો
મલીને ૧૨૫) ગરબા તથા ગીતો છે. કીંમત રૂ. ૪)
પોસતેજ છ આના. નીચલે ઠેકાણુથી મલશે.

રમુજ નવી ગરબાવલી.

ચોપડી ૨) છ.

જેમાં માહારાણી વીકતોરીઆની જુબીલીનો
ગરબો જુદા જુદા છ રાગમાં ગોરેલો છે તથા શરૂ
હીનશાજી માણુકજી પીટીટ નાઘટની સખાવત અને
જનમારાનો ગરબો, નવજોતના ૬) ગીત જુદા જુદા
રાગમાં, શવરાતે શુરજ ઉગશેને—જાંહંગીરશાહવર

આવી પુગશેનુ નવુ રમુજી ગીત, એશકી બાનુએ
 સુધારે કીધો તેનો રમુજી ગરખો, એશકી બાનુએ
 પોતાના એશકી ધણીની તારીફ કીધી તેનો રમુજી
 ગરખો, શેઠ નશરવાનજી રતનજી તાતાએ વાંદરામાં
 નવી અગીઆરો અંધાવી તેનો ગરખો, નામદાર મા
 હારાણી વીકતોરીઆના તરીબા પુતર દીચુક આશ
 કાનાદની મુંબઈમાં થએલી પધારમણીનો ગરખો,
 કોઈ મોખેદે પોતાની બધરી દુરાઈની સાથે બેશીને
 વાતચીત કીધી તેનો રમુજી ગરખો, પીચો સરાખે
 જામની નવી ગરખી, વહુઉ આવી વહુઉ ભલે આવી
 નું રમુજી ગીત, ગેરીઆનો રમુજી ગરખો, લારડ
 રીપનનો ગરખો. બધા મલીને રર) ગરખા છે. કીંમત
 રૂ. ૧) પોસતેજ એક આનો નીચલે ઠેકાણુથી મલશે.

પારસી સ્ત્રી રમુજી ગરખા

ચોપંડી ૩ જી.

જેમાં ખરા શુધરેઆતે પારસી જુવાનીઆનો
 ગરખો, એક પીલાની એકવીશ લડાઈનો ગરખો,
 વગેરે બધા મલીને જુદા જુદા ૯) ગરખાછે. કીંમત
 છ આના, પોસતેજ એક આનો. નીચલે ઠેકાણુથી
 મલશે.

છાપગર ગરખાવલી—અંક ૨ જો.

ઘોષડી ૪) થી.

નેમાં શણકની હીંદરીજી જરા કોથુ તો જુઓ
તેનો રમુજી ગરખો તથા પોસતેજ એક આનો. નીચલે
કીમત પાંચ આના. પોસતેજ એક આનો. નીચલે
ઠેકાણથી મલશે.

કુરાઈનો રમુજી ગરખો.

ઘોષડી ૫) મી.

નેમાં જુદા જુદા ૩) ગરખા છે કીમત ચાર
આના. પોસતેજ એક આનો. નીચલે ઠેકાણથી મલશે

* ————— *

મીં શપેનશરના એમપરેશ આફ હીંદીઆ નામના
છતરીના બલુનનો ગરખો.

ઘોષડી ૬ હી.

એ ગરખો કલાક બે આરીએ પુરો થાયછે.
કીમત ચાર આના. પોસતેજ એક આનો.
નીચલે ઠેકાણથી મલશે.

વેલાતની જુબીલીનો ગરબો

ઘોષડી ૭ મી

જમાં માહારાણી વીક્ટોરીયાની વેલાતમાં જુબીલી થઈ તેનો જુદા જુદા છ રાગમે ગરબા છે કીમત આર આના. પોસતેજ એક આનો નીચલે ઠેકાણથી મલશે.

લારડ રીપનનો ગરબો.

ઘોષડી ૮ મી

જમાં લારડ રીપનનો ગરબો જુદા જુદા ૫) રાગમાં છે. કીમત તરણુ આના. પોસતેજ એક આનો નીચલે ઠેકાણથી મલશે

ફ્રેન્સી ખબરનો ગરબો

ઘોષડી ૯ મી

જમાં નામદાર લેડી રેઝે મુંબઈમાં ફ્રેન્સી ખબર લરીયું તેનો ગરબો કીમત તરણુ આના. પોસતેજ એક આનો.

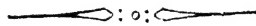
ઠેકાણું—મુંબઈ ખેતવાડી અગીઆરી મોહાલા માં શોરાબજી હોરમજી ચીકન છાપનારને તાંડાંથી વેચાતી રોકરે પછશે મલશે

શશતા ભાવ ! આગલ કરતા શશતા ભાવ. ! !

રેશમના ચીકન, ઉનના ભરત અને કશબ

તીલી ભરનારી સ્ત્રીઓને

ખ ખ ર .



હાલમાં હમોએ આગલ કરતાં ઘણા શશતા ભાવથી જબજા, તોપી, સારી, પોલકા, અને ખુત તથા શપાત ઉપર છાપો છાપી આપવાને ઘેરાવ ઠરીઓછે તેના ભાવની વીગત:—શારીની કોર દોદોર કોઢખી તરેહના છપાવનારને હમારા નમુનામાંથી પશંદ પડે તેવી નમુનાની છાપવાના ક્રકત ચાર આના લીધાંમાં આવશે. અને જે ૧૬) ગજ શારીની કોર છપાવશે તે ૩. ૦૦) લીધાંમાં આવશે. તોપી હમારા નમુનામાં જેને છપવાના કોઢખી જતના પેલા તથા ખુતાઓની છાપવાના માતર જે આના લીધાંમાં આવશે. ઇજર તથા જબલાની કોર છાપવાના એક આનો પડશે. બધરાની શપાત છાપવાના જે આના, શપાતપર ખુતા ફુલની છાપવાનો એક આનો, શીલીપર અથવા ખુત છાપવાના ચાર આના, જબલુ, ગર, કોર, બોહુ ગીરદા તથા દાબરા, ખુતા શાયે છાપવાના આઠ આના વગર ગરાકોરે તમામ જબલુ છાપવાનો માતર એક રૂપીઓ. પાજના લેગાની મોહોરી છાપવાનો એક આનો પાકીત અથવા કોઠરી છાપવાના જે આના. પોલકા તમામ છાપવાને ૩. ૧) પડશે પોલકાની બોહુ અને ગર છાપવાના ચાર આના.

લા ૦ શોરાબજ હોરમજબ ચીકન છાપનાર

ઠેકાણું—ખેતવારી અગીઆરી મોહોલામાં ઘેર નંબર ૨૦

પારસી કુટુંબો માટે નવું હયાઈ બાહર પડ્યું છે.

પકવાન પુસ્તક

જેમાં બધી જાતની દાત, ચાણત, ખીચડી, પાટીઓ, કાશી, કવાબ, કટલેશ, ચાપ, પાટીશ, કશતર, સુરખો, પલાવ, મીઠાઈ, પેચી, જેલી, કેક, પુર્ડીંગ, બીશકીટ, અચાર, અટલ્લી, સરકેડા, અમલસકીદીમ, સુગલાઈ પકવાન વગેરે બધી મલીને

પકવાનની રસપર વાનીઓછે—કીમત બાર આના.

પોશતેજ તરણ આના. ઠેકાણું—મુબઈ ખેતવારી અગીઆરી
મોહલામાં બરજેરહ શોરાબહ છાપગરને તાંહાંધી વેચાતી મળશે. તથા
રામવાડી શેઠ શેહેરીઆરહ દોરમશહ માશતરની દુકાને મળશે.

